

En godtroende sidder i lort til halsen

Landestheater brygger frisk og livligt videre på Fatih Akins filmsucces »Soul Kitchen«.

ANMELDELSE

Hans Christian Davidsen

hcd@fla.de

Flensborg. Alt går skævt i Zinos' liv. Hans kæreste rejser væk fra ham. Hans småkriminelle bror, Illias, kommer ud af spjældet og vil gerne have arbejde i Zinos' bistrorestaurant, hvor der hverken serveres ernæringsrigtig eller specielt avanceret mad. Men det er sådan, gæsterne vil have det: Hellere pommes frites og pizza i stedet for finere fransk madlavning - hvad Zinos' excentriske kok dog ikke helt har fattet. Et par ubehagelige ejendomsspekulanter forsøger at få overtaget Zinos bistro-lokale, og tilmed får han en infam diskusprolaps.

Landestheaters nye musikalske forestilling »Soul Kitchen« bygger på Fatih Akins film af samme navn. For ti år siden vandt filmen den store pris på filmfestivalen i Venedig, og nu har instruktøren Henning Bock gennemygget filmversionen og fået teater ud af den - med levende musik og sang og korte dialoger. Her er ikke den samme grad af naturalisme som i filmen, hvor handlingen er kronologisk fra a til z, men i stedet for små sekvenser, der meget behændigt springer i tid.

Iscenesættelsen er næsten i musicalform. Scenografien er enkel og skrabt med grå og forfaldne mure. Vi er i den multikulturelle Hamborg-bydel Wilhelmsburg, hvor livsstilen er ung og alternativ. De to brødre, Zinos og Illias Kazantsakis er af græsk afstamning, og der er intet ondt i Zinos. Han vil det altid godt. Havner den godtroende i lort, forsøger han at finde en udvej og komme videre.

Simon Keel spiller hovedrollen som Zinos, og Christian Hellrigl hans bror. Uden om er et stort galleri af personer, hvor Katrin Schlomm, Lukas Heinrich, Karin Winkler og Robin Schneider springer mellem

flere roller. Kimberly Krall spiller den unge kvinde, der er tjener i bistroen og drømmer om noget større. Meike Schmidt er kæresten, der rejser til Shanghai, og Reiner Schleberger den skruppelløse og overfladiske spekulant. På scenografiens nederste niveau folder skuespillerne sig ud, og på et højere niveau sidder et velspillende liveband med afro-parykker og iklædt tøj fra 1970'erne. Den populære spanske »La Paloma« er ligesom andre sange fra filmen med på repertoire, men kapelmester Matthäus Winnitzky (bas og keyboard) har også tilføjet stykket nogle af sine egne sange, som han samme med Konrad Ullrich (trommer), Claas Ueberschär (trompet og flygelhorn) og Sven Kerschek (guitar og bas) virkelig får noget fint ud af. Musikken giver forestillingen et ekstra pift.

Landestheaters version er tro over for originaludgaven på film og får fremhævet de mellem menneskelige relationer. Den byder nok på tragikomiske forviklinger, men også god og raffineret underholdning med energisk og engageret skuespil, der appellerer til alle aldersgrupper - også de yngre.

Handlingen kan man dog næppe vride mere end fire flueben ud af til karaktergivningen. Tempoet er højt, og de enkelte figurer skitseres i klare skabeloner. Det er dog en frisk og livlig forestilling.

»Soul Kitchen« kan ses i Slesvig-hus (11. og 26. september samt 16. november), Stadttheater Heide (12. september), Rendsborg Teater (14. og 25. september, 27. oktober), i Erheiterung i Meldorf (24. september), Flensborg Teater (27. september, 27. november, 17. december samt 28. januar 2020), Stadthalle i Nibøl (29. september), Husumhus (8. og 23. oktober)

Schleswig-Holsteinisches Landestheater: Soul Kitchen - af Fatih Akin. Instruktion: Henning Bock. Scenografi og kostume: Stephan Testi. Koreografi: Tamirys Candido. Musikalsk ledelse: Matthäus Winnitzky.

Simon Keel spiller Zinos, der serverer noget snask i sin restaurant, for det er det, kunderne vil have. Her er han omgivet af Christian Hellrigl, Katrin Schlomm, Karin Winkler, Robin Schneider og Meike Schmidt, der spiller flere forskellige roller i den livlige opsætning. Foto: Thore Nilsson

RESÜMEE

Fatih Akins »Soul Kitchen« wird vom Landestheater getreu der originalen Filmversion aufgeführt und betont die zwischenmenschlichen Relationen. Die Vorstellung bietet tragikomische Verwicklungen, aber auch gute und raffinierte Unterhaltung mit energischem und engagiertem Schauspiel, das an alle Altersgruppen appelliert - auch an die jüngere. Ein Extra-Plus ist die live gespielte Musik. Das Tempo ist hoch, und die einzelnen Charaktere sind in deutliche Schablonen gegossen.

Simon Keel og Kimberly Krall har ikke meget at le ad, men de fortsætter ufortrødent deres dagligdag og holder humøret højt - for det meste.